GAZETA KRAKOWSKA

Nro 97.

Z KRAKOWA DNIA 5 GRUDNIA 1821 ROKU WE SRODĘ.

— Z *Krakowa.* —

Seym Rzeczypospolitey Krakowskiey z Artykułu X. Konstytucyi kraiowi temu przez Trzy Nayiaśnieysze Protegujące Mocarstwa nadaney w r. 1821 przypadaiący w skutku Uniwersału od Rządzącego Senatu pod dniem 7 Listopada r. b wydanego zgromadził się w dniu 3 Grudnia r. b. z następnych Członków

Reprezentancyi Gmin Mieyskich i Wieyskich:

JJWW. Bednarski Szymon z Gminy 9 M. Krakowa.
— Białecki Szymon z Gminy Okręgowey Zwierzyniec.
— Chwalibogowski Leon z Gminy Okręgowey Jaworzno.
— Florkiewicz Kajetan z Gminy Okręgowey Młoszowa.
— Gawroński Salezy z Gminy Okręgowey Mogiła.
— Giełg Jan Nepom: z Gminy 7 M. Krakowa.
— Gołuchowski Józef z Gminy Okręgowey Poręba.
— X. Hudek Józef z Gminy Okręgowey Chrzanów,
JJWW. Kadłubowski Jan z Gminy Okręgowey Rybna.
— Kozłowski Józef z Gminy 8 M. Krakowa.
— Krzyżanowski Tadeusz z Gminy Okręgowey Czernichów.
— Librowski Jan z Gminy Okręgowey Pisary.
— Liporyński Franciszek z Gminy Okręgowey Balice.
— Łącki Franciszek z Gminy Okręgowey Lipowiec.
— Mączeński Jakób z Gminy 3 M. Krakowa.
— Mączeński Maciey Syn z Gminy 6 M. Krakowa.
— Mąkolski Jakób z Gminy Okręgowey Kościelec.
— Nowicki Jan z Gminy Okręgowey Modlnica.
— Soczyński Marcin z Gminy 1 M. Krakowa.
— X. Starczewski Władysław z Gminy Okręgowey Krzeszowice.
— Szaster Antoni z Gminy 5 M. Krakowa.

JJWW. Trzciński Baltazar z Gminy 2 M. Krakowa.
— Trzebiński Józef z Gminy Okręgowey Bobrek.
— Wodzicki Józef Hrabia z Gminy Okręgowey Kościelniki.
— Wytyszkiewicz Kajetan z Gminy 4 M. Krakowa.
— Żeleński Kryspin Hrabia z Gminy Okręgowey Liszki.

Delegowani z Senatu.

JJWW. Grodzicki Felix.
— Hoszowski Mikołay.
— Kucieński Woyciech.

Delegowani z Kapituły.

JJWW. X. Sołtyk Teodor.
— X. Jankowski Joachym.
— X. Starowieyski Hippolit.

Delegowani z Akademii.

JJWW. Boduszyński Woyciech.
— Krzyżanowski Adam.
— Słotwiński Felix.

Sędziowie Pokoiu.

JJWW. X. Dzianott Jan.
— Wasserrab Józef.
— Lyke Woyciech.
— Bartl Jan Kanty.
— Hadziewicz Baron.
— X. Kozłowski Wincenty.

Zagaienie Seymu poprzedziło nabożeństwo w Kościele S. Anny, któremu obecne będąc wszystkie Członki Reprezentacyi Narodowey, po ukończeniu udali się w zwyczayne mieysce Obrad Seymowych w Kollegium Nowodworskiem, a z pomiędzy Delegowanych Senatorów JW. Felix Grodzicki Senator zagaił Seym stosowną przemową, i odczytawszy Akt zwołujący Seym przez Rządzący Senat wydany, zaprosił JJWW. Reprezentantów do zaięcia mieysc.

Z porządku Statutem urządzaiącym Zgromadzenia polityczne wskazanego przystąpiła Izba Prawodawcza do wyboru Marszałka Seymu. Z pomiędzy trzech Delegowanych Senatorów przez skutek sekretnego kreskowania JW. Felix Grodzicki Senator iako naywięcey głosów maiący obrany został Marszałkiem Seymu, wykonawszy przeto przysięgę, przystąpił do pełnienia obowiązków powierzoney dostoyności.

Za dozwoleniem licznie zgromadzonym Arbitrom weyścia do Sali Obrad Seymowych, JW. Marszałek zabrawszy głos złożył Izbie Prawodawczey podziękowanie za udział zaufania w powierzeniu dostoynego Urzędu przewodniczenia obradom wolnego Narodu, a następnie przedstawił cel zgromadzenia i ważność obowiązków Członkom Reprezentacyi przez współobywateli powierzonych, poczem wezwał na Assessorów Seymu z Gmin Mieyskich JW. Baltazara Trzcińskiego Reprezentanta z Gminy II. Miasta Krakowa, z Gmin Wieyskich JW. Józefa Hrabię Wodzickiego Reprezentanta z Gminy Okręgowey Kościelniki, a na Sekretarza Seymu JW. Leona Chwalibogowskiego, Reprezentanta z Gminy Okręgowey Jaworzno. Po wykonaniu przysięgi przez Assessorów i Sekretarza Seymu, JW. Marszałek ograniczaiąc czynności pierwszego posiedzenia Seymu do Artykułu 99 Statutu urządzaiącego Zgromadzenia polityczne odroczył posiedzenie do dnia następnego 4 Grudnia 1821 oznaymuiąc Izbie Prawodawczey, iż na tym posiedzeniu dopełniony będzie obiór trzech Kommissyy Seymowych z Członków Reprezentacyią Narodową składaiących.

Leon Chwalibogowski,
Sekretarz Seymowy.

M O W A

JW. Senatora Felixa Grodzickiego, Marszałka Seymu Rzeczypospolitey Krakowskiey, miana w Izbie Prawodawczey przy rozpoczęciu Seymu dnia 3 Grudnia 1821 r.

Szanowni Reprezenci!

Powołuiąc mnie do przewodniczenia wam, w obradach waszych, udarowaliście mnie zaszczytem zaufania, i włożyliście obowiązek służenia bezpośrednio Kraiowi i Narodowi naszemu.

Za ten zaszczyt, tem mocniey dziękować mi wypada, że żadney sobie przyznawać nie mogę zasługi, przekonany, iż w Rzeczypospolitey, każda i naywiększa, iest tylko dopełnioną powinnością.

Z obowiązku, tem zaraz na wstępie sądzę wyiaśnić się względem Kraiu i narodu, iż waszą zwrócę uwagę na nieocenione korzyści niepodległości i konstytucyi naszey. Porównanie stanu naszego z stanem innych Kraiów, mogłoby zasmucić równie szlachetne dusze, którym los nie nadarzył tak, iak nam w nadzwyczaynem położeniu zgodney łaski Trzech Naypotężnieyszych Monarchów Protektorów naszych. — Ale dla siebie, cenimy, szanuymy i pielęgnuymy święcie to, czem nas udarowano, co posiadamy, i co utracić moglibyśmy za porywczem lub nierozważnem używaniem tey wolności stanowienia o wszystkiem, co i teraźnieysze nasze, i przyszłych pokoleń naszych dobro zapewnić może.

Tem samem Dobrodzieystwem, i Kray nasz te drogie korzyści, i naród w tey tu cząstce, ducha swoiego czyste winien zachować źródło; aby nas nie obwiniano o niespokoyność i niesworność, aby usprawiedliwić: że Polak pragnął iedynie swobody duszy, sumnienia, mieszkania i Krainy swoiey; powolny dla Rządu, uległy dla Władzy prawa, a prawość w uczuciu iego nie zgwałcona, nie zatarta, łączyła zawsze wyobrażenia sprawiedliwości, rzetelności i prawdy. Takie iest tło ducha iego, pod takim on szczególnie w obradach naszych Seymowych okazywać się powinien; bo tu nie ma pochopu do uniesień, i chyba osobiste zapomnienie się lub ślepy zapał własnego interessu, mógłby uchybić na chwilę.

Dla tego chce Konstytucyia zebrania się corocznie Reprezentantów ludu, aby Rząd miał świadków wiernego sprawowania rzeczy publiczney, i aby odbierał od nich sposoby sprawowania iey nadal z korzyścią Kraiu. Jednym wprawdzie z głównych sposobów iest wykazanie błędów i uchybień, ale te na szczególnych zawsze, nigdy na Rząd spadać nie mogą, i Rządowi na tym zależy, aby i sam był oświeconym i lud się oswaiał z trudnościami Rządu. — Łatwieyszemi zawsze wydaią się szczegóły iak ogół: i co odrębnie lekkim usiłowaniem mogłoby bydź uskutecznionem, w związku powszechnym rozlicznych stosunków staie się niepodobnem. Nayglównieyszym zatem dla Rządu sposobem sprawowania dobrze rzeczy publiczney, iest zaufanie narodu, nie to ślepe, które wady i błędy pokrywa, ale to, które ie wykazuiąc do właściwego przedmiotu odnosi, i wszelkie błahe pozory odrzuca.

Z tem zaufaniem dla rządu, z tą czystością dobrey woli dla Rzeczypospolitey, z tem światłem, i bezstronnym rozsądkiem uczciwey Polskiey duszy, przystąpcie szan-

nowni Reprezentanci do obrad waszych, i dowiedźcie światu, że używaniem samem wolności, godnemi iey iesteście.

Z Petersburga d. 29 Październiku d. k.

Nayiaśnieyszy Cesarz Jmć i Nayiaśnieysze Cesarzowe oraz cały Dwór Naywyższy powrócili do tuteyszey stolicy d. 27 b. m.

Podług gazety Senackiey z dnia 29 b. m. przez Naywyższy Ukaz J. C. M. do Rządzącego Senatu z dnia 12 Września w brzmieniu następuiącem: Były Petersburgski Woienny Jenerał Gubernator Hrabia Wiozmitinów, przedstawił Nam o przeniesieniu znayduiących się w Petersburgu fabryk łoiowych, mydlanych i garbarni, dla nieprzyzwoitego ich teraz położenia i dla wpływu ich na powietrze i wody, w których się bliskości znayduią, na inne przyzwoitsze i dalsze od miasta mieysca. Przeyrzawszy to przedstawienie i zważywszy, iż fabryki te, będąc rzeczywiście położone niezgodnie z będącemi na to prawidłami: gdyż większa ich część powstała i rozszerzyła się w tych, gdzie teraz są mieyscach, bez dozwolenia Rządu, wbrew przeciw wydanym roku 1762 i 1795 ustawow i urządzeniu miast, znayduiemy zakłady fabryk garbarskich, łoiowych i mydła wewnątrz stolicy, nieprzyzwoitemi i z powszechnem dobrem mięszkańców nie zgadzaiącemi się; ale pragnąc w samey nawet konieczney potrzebie zniesienia ich z mieysc, na których się teraz znayduią, oddalić szkody i zniszczenie ludzi prywatnych, którzy zakłady te porobili, Rozkazuiemy: 1) Będące teraz w Petersburgu fabryki świec, łoiu, mydła i garbarnie opisawszy, zostawić na swoich mieyscach. 2) Fabryki tego rodzaiu zakładać na przyszłość w części Karetney i Wasilewskiey, na mieyscach, które do tego są wyznaczone, na place Nam podanym przez Hrabiego Miłoradowicza, Petersburgskiego Woiennego Jenerała - Gubernatora. 3) Fabryk świec, łoiu, mydła i garbarni na przyszłość nie zakładać bez osobnego na to pozwolenia i wyznaczenia mieysca od Petersburgskiego Woiennego Jenerała - Gubernatora. 4) Tym właścicielom teraźnieyszych fabryk świec, łoiu, mydła i skór, którzy ze stanu swoiego ustawami pozwolonego prawa upoważnieni są do ich posiadania, dać termin trzyletni, w przeciągu którego maią oni otrzymać prawo na taki stan, w którym mogą korzystać z prerogatywy zakładania fabryk, albo posiadanie ich oddać innemu, maiącemu na to prawo; dozór nad tem przydać do obowiązków Woiennego Jenerała - Gubernatora. Rządzący Senat, około przywiedzenia tego do należytego wykonania, nie zaniedba uczynić zależących od siebie rozrządzeń.

Z Paryża d. 17 Listopada.

Onegday udała się wielka deputacya od izby Parów do sali tronowey. Margr. Pastoret odczytał adres do J. K. Mci, w którym między innemi wyrażono:

"Nayiaśnieyszy Panie! Wierni i rzetelni poddani W. K. Mci, Parowie Francyi, zbliżaią się do Jego tronu, ażeby złożeniem swoiego hołdu rozpoczęli nowe swoie prace. Pierwsze wyrazy mowy W. K. Mci przeszły aż do głębi serc naszych. Prawdą iest N. Panie, że cierpienia W. K. Mci były także naszemi i każda przesłana W. K. Mci przez Opatrzność pociecha była dobrodzieystwem, o którey nam donosiłeś. Naywiększą, którą otrzymaliśmy, iest potomek Ludwika

S. Utrzyma nam go Wszechmocny i żyć będzie na szczęście W. K. Mci i nasze. Jako syn serca i uczeń przykładu W. K. Mci stanie się dziedzicem cnot Jego, i Francyia błogosławi iuż w nim zachowawcę dobrodzieystw W. K. Mci konstytucyi i nadanych swobód ludowi. — Przyiacielskie związki N. Panie, z obcemi Mocarstwami otrzymanemi nadal będą: zaręczaią nam to wpływ W. K. Mci mądrości, uszanowanie dla Jego charakteru i wyreczone przez wysokich W. K. M. Sprzymierzeńców uczucia. Wielkie klęski dokuczaią wprawdzie wschodowi i niema Chrześcianina, ktoregoby nie oburzały, niema serca, któregoby nie zakrwawiały. Dziękuiemy W. K. Mci za udzieloną nam pocieszaiącą nadzieię, że wkrótce położony zostanie koniec temu nieładowi i okrucieństwu. Day Niebo, aby zgodność Mocarstw wynalazła sposób do zaspokoienia słusznego żądania każdey strony, i aby polityka przekonała się, iż dla utrzymania swey powagi pomiędzy ludźmi, stosować się powinna do ducha religii i ludzkości. — N. Panie! niema żadne o poddanego w W. K. Mci państwie, ktoryby się nie cieszył z szybkiego rozwinięcia się naszych bogactw i wewnętrzney pomyślności. Przez mądre W. K. Mci urządzenia, przez ich dobroczynność i uznaną konieczność widzisz W. K. M. uspakaiaiące się nam cnoty i zbliżaiącą się chwilę, w którey wszelka nieufność i opór z resztą prawie wygasłego iuż ducha niespokoyności i nieporządku, ustaną. Dzięki za to bądź Niebu! Ludy W. K. Mci wiedzą, iakie Monarsze swoiemu winny uszanowanie, wdzięczność i miłość; ale ieżeliby potrzebowały ieszcze przykładu, znaydą go zawsze w W. K. Mci izbie Parów. Wszystkie iey członki poświęciły się na utrzymanie tronu, który poczytuie sobie za chlubę: bydź obrońcą wszystkich naszych swobód.,,

Król odpowiedział na ten adres: — "Bardzo poruszony zostałem uczuciami, które mi Izba Parów wynurzyła; z ukontentowaniem postrzegam zgodność iaka w ułożeniu tego adresu zachodziła, za szczęśliwą wróżbę iednostayności zdań, którą tak bardzo w mey mowie przy otworzeniu posiedzeń zalecałem, i ktora nadewszystko zabezpiecy ową pomyślność którą z wielkim zaufaniem zapowiedziałem.,,

Izba Deputowanych ukończyła sprawdzenie obiorów nowych członków i przystąpiła do obrania kandydatów na prezesa. Wybór iey padł na samych roialistów, to iest: Ravez, Villele, Corbiere, Bonald i Vaublanc.

Gdy d. 19 b. m. missyionarze w obecności arcybiskupa i mnostwa ludu odprawiali w Kościele S. Szczepana nabożeństwo, niespodziany huk przestraszył całe zgromadzenie. Pokazało się potem, iż na ostatnim końcu Kościoła zapaloną została blaszana puszka mogąca w sobie półtora funta prochu mieścić. Sprawca tey zdrożności nie iest ieszcze wyśledzony.

P. Grand, autor pisma: "Narzekania Francyi," został zaocznie na 2000 Fr. skazany. Odwołał się od tego wyroku, i Jeneralny prokurator Broe utrzymuiąc go, wnosił: że powyższe pismo zawieraiące pochwały Bonapartego ubliża prawey Dynastyi. Sąd wyższy posłał do sędziów przysięgłych pytanie: czyli to pismo zawiera podbudzanie obywatelów przeciw władzom Królewskim i znie-

wadenie osoby Króla? Ostatni wyrzekli: że nie, i Grand został uwolniony.

Mianowany z pensyią 100,000 Fr. wielkim jałmużnikiem Francyi Xże Croy, arcybiskup Strazburgski, miał d. 14 u J. K. Mci posłuchanie.

Przybył tu Rossyyski Hr. Liewen, iadący do Londynu.

Podług listów z Perpignanu pod. d. 5 Listopada zwolniała żółta gorączka w Barcellonie. Lekarz Baily chorował bardzo i lękano się, aby nie poszedł za nieszczęśliwym swoim kollegą Mazet. Tak w Barcellonie, iako w Tortosie zmnieysza się ciągle pomór. W Barcellonie umierało iednak ieszcze codziennie przeszło po 100 ludzi. Ucieczce części ludności przypisać iedynie należy zmnieyszenie się pomoru, ponieważ choroba nie znayduie tylu ofiar. W miasteczkach i wsiach, które znayduią się między Barcelloną i kordonem, okazała się także żółta gorączka, ktora wiele ludzi zabiera. Francuzki Lekarz Lemery, który przybył niedawno z Madrytu do Barcellony, utrzymuie, iż żółta gorączka nie iest zaraźliwą. P. Parizet twierdzi przeciwnie, i tak rozdwoione są zdania naszych lekarzów.

Z Londynu d. 16 Listopada.

Wczoray dawał Król w pałacu Carltonhouse posłuchania, podczas których obecnemi byli wszyscy Ministrowie. P. Hudson Lowe po swoim powrocie z gubernatorstwa wyspy S. Heleny pierwszy raz stawiony był przed J. K. Mcią. Od niemiłego przyięcia go w teatrze, zaraz po powrocie mało pokazuie się publicznie. Margr. Londonderry stawił przed J. K. Mcią sprawuiącego interessa Rossyyskie Barona Nicolai. Potem nastąpiła taywna rada, na którey odroczono Parlament od 29 b. m. do 3 Stycznia 1822.

Ławnicy i rada miasta uchwalili adres do J. K. Mci z powinszowaniem szczęśliwego powrotu.

Dublińskie gazety piszą, iż składki na pomnik narodowy od niejakiego czasu bardzo mizernie idą.

W parafii ta... S. Klemensa Danes otworzona została składka dla Greków.

Kolosalny 18 stóp wysoki bronzowy posąg, wystawiaiący obnażonego woiownika, postawiony wkrótce zostanie w parku St. James na przeciwko straży gwardyi Królewskiey. Wystawiony on iest przez Damy Londyńskie na uwiecznienie zwycięstw woyska Angielskiego w Hiszpanii i z zdobytych tam dział odlany. Za wzór do niego wzięto Rzymskiego zapaśnika na górze Cavallo. Miał się przedziwnie udać, waży około 6600 funtów i stać będzie na podnożku z granitu Aberdeenu z stosownemi napisami.

Jeden z officerów Angielskich oznaymić kazał w pismach tuteyszych następuiący sposób przeciw panuiącey teraz w Hiszpanii żółtey gorączce. 1) Gdy okażą się ślady tey choroby lub zachodzi obawa, że wkrótce nastąpić może, potrzeba na ulicach i publicznych placach zapalić wielkie ognie i nasypać na nie grochu. 2) Dla uchronienia się od tey choroby potrzeba nosić na gołem ciele ubiór z ceraty kitaykowey, tak iednak, ażeby nawet uszy i wyższą część głowy zakrywał; oprócz tego należy tylko w masce potartey mocno czosnkiem na powietrze wychodzić i codziennie z korą chiny wypić 5 do 6 kieliszków wina Madeiry. 3) Jeżeli kto postrzeże znaki tey choroby,

powinien zaraz szklankę soku cytrynowego wypić, i ręce swoie i nogi poty nacierać Hiszpańskiemi muchami (wesikatoryią) poki nie zrobią się pęcherze i woda z nich nie poydzie. Jle mu konstytucyia dozwoli, powinien także 9 do 10 kieliszków ciepłego wina Bordeaux lub innego czerwonego na pół z cytrynowem sokiem codziennie pić, ażeby utrzymywał transpiracyią, poki choroba nie ustanie.

Pani Chrystof, była Królowa Hayti, iest równie łagodną i rozsądną kobietą, iak dobrą matką; w pożyciu z nią nie widać ani wielkości, z którey niedawno spadła, ani ubostwa i niskości, z których początkowo wyniesioną została. Córki iey są nader dobrze wychowane i każdy, który z niemi mowił, zapewnia, iż posiadaią wiele doskonałości. W obeyściach swoich są równie poważnemi, iak uprzeymemi, i gdyby nie mniey Etiopskiey farby, więcey usłyby za córy Królewskie, niżeli byłego niegdy szewca. Obu tem iey córkom nie iest Angielska literatura obcą, osobliwie starsza rozmawia się dosyć dobrze po Angielsku z odwiedzaiącemi ie osobami. Język Francuzki iest ich macierzystym i gdy kto do nich tym językiem przemówi, odpowiadaią z taką łatwością i dobitnością iak Paryżanki. Z wszystkiego cośmy słyszeli, naystarsza musi bydź prawdziwie odważną. Podczas powstania żołnierzy i gdy życie iey oyca było zagrożone, skoczyła śmiało pomiędzy boczną iego gwardyią i zachęcała ią do obrony. Lubo Chrystof 3 mill. dolarów zostawił, nie dostało się iednak nic z nich, iak sądzić można, iego rodzinie. Jeżeli Pani Chrystof nie uratowała nic więcey nad swoie kleynoty, tedy przydawszy ie do posiadaney w prowincyi Kanterbury iey własności za 9000 Fs. może nie okazale, ale przystoynie żyć w Anglii.

Do gospody Loyds nadeszła dziś rano następuiąca wiadomość: Odebraliśmy wiele szczegołów o poddaniu się Limy, które iutro ogłosiemy. Okazuie się z nich, że na 18 miesięcy zawarty został rozeym, i że wyznaczonemi są deputowani do układania się o niepodległość Limy. Tymczasem utworzyło się mocne stronnictwo w Lima, które oświadczyło Jenerałowi San Martin bezwarunkowo otworzyc bramy. Przeciwne stronnictwo było zasłabe do odwrocenia tego proiektu. Miasto cierpiało wielki niedostatek żywności, i to zdaie się bydź przyczyną iego poddania.

List ajenta Loyds gospody w Buenos-Ayres pod d. 4 Września donosi co następuie: Nadeszły tu d. 2 b. m. list z St. Jago de Chili, pod d. 13 Sierpnia po godzinie iwszey z południa donosi, że w tey chwili przybył tam z Callao okręt Montezuma z urzędową wiadomością, że Jenerał San Martin mocą oręża opanował miasto Lima. — (Lima stolica Peru, złotego żrodła Hiszpanii, liczy około 53,000 mięszkańców. Znayduia się tam 40 Kościołów i 20 klasztorów. W. r. 1535 założone to miasto zostało przez Franciszka Pigarro i przed zburzeniem przez wielkie trzęsienie ziemi w d. 28 Października 1746 było rozległe i ludne.)

Gubernator Chili posłał większą część więźniów stanu i za przestępstwa na zaludnienie wyspy Juan Fernandez (znaney dotąd z zamięszkania Selkirks, czyli Robinsona Kruseo), gdzie dotąd cała ludność składała się z nieco woyska, gubernatora i

kilkunastu kobiet.

Bolivar nadał Angielskiemu legiionowi, który tak wiele przyłożył się do zwycięztwa pod Carabobo, nazwisko bataliionu tego mieysca.

Listy z Hawanny pod d. 5 Października donoszą, iż zawartey między Jturbide i O'Donoju umowy mięszkańcy Mexyku i Werakrux nie zatwirdzili.

Z Bostonu d. 15 Października.

Senat Grecki w Calamata przysłał tu do iednego z mięszkańców następuiącą odezwę do obywateli Ziednoczonych Stanów z prośbą, aby ią umieścić kazał w pismach publicznych:

"Obywatele Ziednoczonych Stanów północney Ameryki! Postanowiwszy żyć wolno lub umrzeć, pociąga nas naturalne do was czucie. Pomiędzy wami znalazła siedlisko wolność, którą przodkowie nasi zawsze ubostwiali. Wspominaiąc ich imiona, wspominami razem i wasze, a idąc za waszem przykładem, naśladuiemy naszych przodków i staiemy się was i ich godnemi. Amerykanie! Chociaż przedzieleni od was wielkim Oceanem, pociągała nas iednak do was wasze cnoty. Sądziemy was bydź bliższemi nas od ościennych narodów, i uważamy was iako przyjacioł, współobywatęli i braci, ponieważ iesteście sprawiedliwemi, dobroczynnemi i wspaniałemi; sprawiedliwemi, bo iesteście wolnemi; dobroczynnemi i wspaniałemi, bo wasze ustawy są także ustawami Ewanielii. Wasza wolność nie opiera się, równie iak wasza pomyślność na niewoli i ucisku innych narodów. Owszem dla tego, że sami iesteście wolnemi i szczęśliwemi, pragniecie także, aby wszyscy ludzie używali tych dobrodzieystw i praw, które natura dla każdego człowieka przeznaczyła. Wy naypierwsi utrzymaliście i uznali te prawa, przywracaiąc uciśnionym Afrykanom imie mężów. Za waszem przykładem poszła Europa i zniosła sromotny handel ludźmi. Amerykanie! Chwała ta do was iedynie należy i wynosi was przez dobry rząd i wolność nad wszystkie inne narody. Wam teraz przystoi uzupełnić waszą chwałę przez dopomożenie nam oswobodzenia Grecyi od barbarzyńców, którą przed 4 wiekami podbili. Do was zaiste należy dopełnienie obowiązku wszystkich polerownych narodów i wypędzenie ciemnoty i barbarzeństwa z ziemi macierzystey kunsztów i wolności. Nie będziecie zapewne naśladować kary godney obojętności albo raczey ciągłey niewdzięczności wielu narodów. Nie, kray Penna, Franklina i Wasigtona odmowić nie może pomocy potomkom Focyiona, Trasibula, Aratusa i Filopoemna. Okazaliście swoie w nich zaufanie, posełaiąc dzieci wasze do ich szkoł. Wiecie z iaką radością przyiętemi i z iaką dobrocią i względami obchodzono się z niemi. Jeżeli to ludzie w więzech [illegible], ileż nie okażą wam przywiązania i miłości, gdy za waszą pomocą skruszą kaydany swey niewoli? Grecya zaofiaruie wam na owczas korzyści, które nadaremnie staraliście się otrzymać od niewiadomego i okrutnego iey uciemięzcy. Związki braterstwa i dobroci połączą na zawsze Greków z Amerykanami i ugruntowane na wolności i cnocie przymierze na wzaiemney przyiaźni utwierdzą. — W Calamata d. 5 Maia (6 Czerwca) 1821.

(pod.) Senat w Calamata

Piotr Mavromichales, dowodca naczelny.